

De salaris- en sponsorkloof

Opvallende kop in de media afgelopen maand: "Waarom de beste rookie in de WNBA 171 keer minder verdient dan de beste rookie van de NBA." In lijn daarmee: volgens het onderzoek *The new economy of sports* van Wasserman (die u net als Lotte Kopecky vanaf pagina 26 ook terugvindt) verdienen in Amerikaanse sportcompetities mannen gemiddeld 21 keer meer aan playing salary dan vrouwen. Daaruit volgt dat vrouwen proportioneel meer inkomsten halen uit sponsoring en andere commerciële deals: bij mannen is dat 37 procent, bij vrouwen 82 procent. Maar dat ligt uiteraard aan dat 21 keer grotere salaris. Bij de sponsoring is het dus 'maar' negen keer meer... (MH)

Column

Sport en politiek... het ideale een-tweetje?

1 JEROEN SCHEEDER

De moeder der verkiezingen. De moeder der sportzomers. De zomer van 2024 kondigde zich zowel politiek als sportief in hyperbolen aan. Die zomer geeft alvast een uitgesproken forum aan spektakelsport en dito politiek. Beide versterken elkaar, al is dat op zich niet nieuw.

Hoewel het begrip reeds een kwart-eeuw geleden zijn naam kreeg – met name in 1999, toen de verkiezingen voor het Europees, federaal, Brussels, Duitstalig, Vlaams en Waals parlement voor het eerst samenvielen –, werd de term 'moeder van alle verkiezingen' nadien meermaals gerecupereerd. Dat was het geval in 2014, 2019 en nu dus ook in 2024. In die zin niet echt uitzonderlijk te noemen. Dat heb je in een gefedereerd land met meerdere politieke echelons. Voor de eerste keer komen daar in het najaar van 2024 ook de verkiezingen voor provincie-, gemeente- en districtsraden bij. Een hertekening van het politieke landschap is in de maak, mogelijk met een nieuw wereldrecord regeringsvormen als gevolg. Democratie impliceert een vorm van inertie. Overigens is 2024 wereldwijd als hét verkiezingsjaar aangekondigd. Meer dan de helft van de wereldbevolking trekt in 2024 immers naar de stembus. Nooit eerder brachten zo veel mensen in hetzelfde jaar hun stem uit. Van een mondiaal record gesproken.

Maar ook de sport kan er wat van: een zomer vol met megasportevenementen en het is zover. Net als intussen het geval is voor de verkiezingen in België volgen de moeders der sportzomers elkaar met de regelmaat van de klok op. Stilaan een gewoonte dus. Toch als de definitie van een moeder der sportzomers inhoudt dat naast de Zomerspelen ook een EK voetbal en de Tour dienen plaats te vinden. Sinds haar ontstaan in 1903 vond de Ronde van Frankrijk elk jaar plaats, met uitzondering van de oorlogsjaren. Het EK voetbal wordt

2024 kan zowel als een politieke als sportieve hoogmis geëtiketteerd worden

daarentegen 'pas' sinds 1960 georganiseerd en valt dus telkens samen met de Zomerspelen. Je zou bijgevolg kunnen stellen dat we intussen aan de zeventiende editie toe zijn van de moeder der sportzomers... Een saturatie van sportzomers? Natuurlijk valt er in de zomer van 2024 op sportief vlak ook nog wel wat meer te beleven. Zo vinden – overigens eveneens sinds 1960 – na afloop van de Olympische Zomerspelen de Paralympische Zomerspelen plaats. Voorafgaand aan Euro 2024 was er ook het EK atletiek (sinds 2012 wordt dit event tweejaarlijks georganiseerd en valt het dus elke vier jaar samen met de Zomerspelen, met uitzondering van 2020 vanwege de coronapandemie). Daarnaast kennen sterke mediasporten als tennis en wielrennen hun jaarlijkse succesnummers, waaronder Wimbledon en Roland Garros enerzijds en de Vuelta en zowel het EK als het WK wielrennen anderzijds. Een reeks sportklassiekers die sinds enkele jaren wordt aangevuld met de Tour de France Femmes en het WK gravel (in 2024 bovendien in eigen land). Een sport(na)zomer dus om van te smullen. Opnieuw, op zich niet zo uniek.

En toch. Dat een moeder aller verkiezingen samenvalt met een moeder aller sportzomers betreft een unicum. Nooit eerder diende zich als het ware een dergelijke 'sportpolitieke cocktail' aan. Met de verjeugdiging van het kiespubliek – althans wat de Europese stemronde betreft – heeft ook de politiek vanaf heden een forum om niet-volwassenen te bereiken. En dus kan 2024 zowel als een politieke als sportieve hoogmis geëtiketteerd worden. Sport en politiek houden elkaar als communicerende vaten in evenwicht. Zij hebben elkaar nodig. Immers, kan de sportzomer niet als een welgekomen politieke pauzeknop worden beschouwd, zeker in een land dat een sterke traditie heeft in het moeizaam tot stand brengen van een nationale en duurzame bestuursformatie? Sport als (tijdelijke) afleiding, zodat politici in enige medialuwte hun bestuurlijke ding kunnen doen? Tegelijkertijd kan kijksport dan in alle voetbal-, wiel- en andere sportieve gekte gretig de aandacht naar zich toe trekken van een publiek dat bovendien in vakantiemodus is. Na afloop van de lange sportzomer zullen sport- en politieke pressen vervolgens bij winst zichzelf op de borst kloppen op basis van de sportieve oorlogsbuit en bij verlies het sportieve debacle van de natie aankaarten. Met in beide gevallen als onmiskenbaar streefdoel toekomstige sportinvesteringen te justificeren. Topsport en toppolitiek... een haast perfect ensemble. ●

Prof. Jeroen Scheerder is hoogleraar sportbeleid en sportsociologie aan de KU Leuven en research associate van de UNESCO Chair for Sport, Development, Peace (SDP) & Olympic Education aan de Faculty of Community & Health Sciences van de University of the Western Cape (UWC).